

3913 3. Beh. af Forst. t. Finantslov f. Finantsaaret 1880—81. 3914

vedtaget, stemmer jeg imod det andet Forslag, bliver derimod Forslaget om Kasernen forkastet, men jeg gørne gaa ind paa det andet. Det er altsaa nærmest et finansielt Hensyn, jeg tager der i men, jeg vil dog sige med Hensyn til den store Bevægt, som er blevet lagt paa denne Bevælling til Søforerne, at jeg ikke tror, at den vil og for sig har saa stor Vigtighed. Det siger, at Istandhæftelsen af disse Forter efter denne Bevælling her vil slade Øvelserne i 2 Åar, naar man ikke faaer det. Hele nu paa eengang; men jeg maa dog her tillade mig at bemærke, at den Bevælling, som allerede er givet, nemlig de 17,000 Kr., er givet til Krefronevalsen, men en Del af dem er bestemt blot til Rabatter omkring samtlige Forter, og at opfætte disse Rabatter, tro jeg ikke vil forsinke Øvelserne; den Opfattelse vil vist neppe holde Stik, og hvad den anden Bevælling angaaer, som søges, er den jo udelukkende til to andre Forter, og hund enten den bliver givne i næste Åar, forsinket den vilige meget; den forsinker kun det Åar, den bliver givet, og den allerede givne Bevælling vedkommer ikke dette.

Scharling. Da det ikke blot er Krigsministeriets Budget, men Finantsloven i sin Helhed, der er sat under Forhandling, onster jeg med et Par Ord, at berøre et Punkt, som allerede gjentagne Gange under Finantslovens tidligere Behandlinger er blevet berørt, men til hvilket Finantsloven forekommer mig at være noget usyldstgjørende, idet den frembyder en Anomali, som af den høitærede Finantsminister selv er blevet karakteriseret som meget betenklig. Jeg siger her ved til den Anomali, at det foreliggende Finantslovsforslag i den Skifte, dets mul har bevilget 300,000 Kr. til Kommunens Skolelærer, men ikke det Mindste til Statens Embeds- og Bestillingsmænd. Dette Punkt har, som sagt, alt været berørt et Par Gange under de tidligere Forhandlinger, og jeg beklager meget, at den høitærede Finantsminister ikke nu er tilstede for at give Oplysning om, hvorledes han i nærværende Datablik opfatter dette Spørgsmaal. Allerede ved Finantslovens 1ste Behandling blev det gjort gjeldende, at, naar Regjeringen havde undladt at opføre noget Dyrkstillsæg paa Finantsloven, var det formentlig i den Forventning, at de om Lønningssædningen forelagte særlige Love vilde kunne

blive gjennemførte i denne Samling, og naar dette ikke kunde ske, der da ville blive opført et midlerdig Lønningstillsæg. (Th. Nielssen: Det har Finantsministeren aldrig sagt!). Jeg siger ikke at Finantsministeren har sagt det, men kun at det blev udtaalt. Ved Finantslovens 2den Behandling udtaalte Finantsministeren, at det midlerte sindes meget betenkligtaat gjentage Tillsæget til Skolelærerne, naar man ikke vilde give et lignende Tillsæg til sine egne Embeds- og Bestillingsmænd, af hvilke der var Mange, der ejer hans Menning være fuldkommen saa triengende til Tillsæg som Skolelærerne. Dette Sidste er visino fuldkommen rigtigt; der ere ganske sikkert mange af de lærere Embeds- og Bestillingsmænd for hvem det vilde være overordentlig hårdt, om det ikke Finantsaaret skulle begynde ned, at de istedetfor den forventede Lønningssædning skulle fåae en ringere Lønning end den, de have oppebaaret i de senere Åar. Den høitærede Finantsminister udtaalte da, at han ikke havde nogen Trugt for, at dette, som han betegnede som meget betenklig, skulle ske, idet han forventede, at Revisionen af de forelagte Lønningssæde skulle tilsende bringes saa betenklig, at Embeds- og Bestillingsmændene ville fåae bedre Lønninger i det kommende Finantsaaret. Men efter den Lid har jo en af disse Lønningssæde været til Forhandling her i Thunget, og da udtaalte det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), som er Medlem af Lønningssædvalget, uden at blive modtagt af noget andet Medlem, at der ikke var Udsigt til, at disse Lønningssæde ville kunne blive gjennemførte i indehørende Samling. Den Forventning, som Finantsministeren saaledes nærede, synes altsaa ikke at skulle gaa i Opfyldelse, og der er derfor al Grund til at forvente, at der fra Regjeringens Side vil blive gjort Skridt til at forhindre, at det som Finantsministeren selv har betegnet som en meget betenklig Anomali, skulle blive en følge af denne Finantslovens Bedtagelse. Da der hidtil ikke er fremkommet noget Forslag til Finantsloven om et midlerdig Lønningstillsæg, tro jeg, at det ikke forventes, at Regjeringen ægger at foretage en seelig Lov om midlerdig Lønningstillsæg, og jeg beklager, at den høitærede Finantsminister ikke er tilstede for allerede, inden Finantslovsforslaget forlader Folketinget, at kunne give Oplysninger derom og altsaa bringe større Blærhed tilstede